

Strona przeciwna: BC

Pytanie prejudycjalne

Czy strajk własnych pracowników przewoźnika lotniczego w odpowiedzi na wezwanie związku zawodowego stanowi nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy) w dniu 22 lutego 2021 r. – Deutsche Lufthansa AG / ZR

(Sprawa C-107/21)

(2021/C 182/48)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Deutsche Lufthansa AG

Strona pozwana: ZR

Pytanie prejudycjalne

Czy strajk własnych pracowników przewoźnika lotniczego w odpowiedzi na wezwanie związku zawodowego stanowi nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-660/19, Universität Bremen / Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych, wniesione w dniu 23 lutego 2021 r. przez Universität Bremen

(Sprawa C-110/21 P)

(2021/C 182/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Universität Bremen (Brema, Niemcy) (przedstawiciel: C. Schmid, profesor uniwersytecki)

Druga strona postępowania: Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych.

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej (ósma izba) z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-660/19, Universität Bremen/Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych;

- Odesłanie sprawy do Sądu celem wydania orzeczenia w sprawie, w miarę możliwości do innej izby;
- Stwierdzenie, że reprezentowanie Universität Bremen przez Schmid, profesora uniwersyteckiego Christopa Schmida w sprawie T-660/19 jest skuteczne na podstawie art. 19 akapit siódmy Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- Ewentualnie, stwierdzenie, na wypadek zaprzeczenia skuteczności reprezentacji przez ww. profesora uniwersyteckiego, że Universität Bremen jest uprawniony w sprawie T-660/19, na ówczesnym etapie postępowania, do zlecenia dalszego prowadzenia postępowania przez adwokata spełniającego przesłanki z art. 19 akapity trzy i cztery Statutu;
- Zastrzeżenie rozstrzygnięcia o kosztach dla Sądu w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie przy założeniu, że pozwana niezależnie od rozstrzygnięcia Sądu pokrywa koszty postępowania w pierwszej instancji oraz koszty postępowania w przedmiocie odwołania albo że – ewentualnie – każda ze stron ponosi własne koszty dotychczasowego postępowania; zarządzenie, że dokonany przez skarżącą na rzecz pozwanej zwrot kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu przed Sądem podlega niezwłocznemu zwrotnemu przyznaniu na jej rzecz.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie zarzuca, że w zaskarżonym postanowieniu niesłusznie odrzucono jako oczywiście niedopuszczalną, na podstawie art. 126 regulaminu postępowania przed Sądem, jego skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Ares (2019) 4590599 Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych z dnia 16 lipca 2019 r. z powodu nieskutecznej reprezentacji procesowej Christopa Schmida, wykładowcy uniwersyteckiego. To postanowienie Sądu jest obarczone naruszeniem prawa. Po pierwsze, Sąd nie uwzględnił okoliczności, że zgodnie z prawem ich państwa pochodzenia, wykładowcy uniwersyteccy, którzy mają prawo do reprezentowania podmiotów w postępowaniu sądowym jako pełnomocnicy procesowi, są uprzywilejowani zgodnie z brzmieniem i systematyką art. 19 akapit siódmy Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i nie muszą spełniać przesłanek autonomicznego pojęcia adwokata, o którym mowa w art. 19 akapit trzeci i czwarty Statutu. Po drugie – pomocniczo – Sąd, zgodnie z podstawowym prawem do rzetelnego procesu sądowego, o którym mowa w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 ust. 1 EKPC oraz zgodnie z zasadą proporcjonalności, powinien był w każdym razie odnieść się do problemów związanych z dopuszczalnością; ewentualnie taka wzmianka powinna była przynajmniej zostać zamieszczona na stronie internetowej Sądu, na przykład w „wykazie kontrolnym skargi”.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-243/18, VW / Komisja, wniesione w dniu 25 lutego 2021 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-116/21 P)

(2021/C 182/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Schima, B. Mongin, G. Gattinara, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: VW, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku z dnia 16 grudnia 2020 r. (siódma izba), VW/Komisja w sprawie T-243/18;
- oddalenie skargi wniesionej w pierwszej instancji;
- obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami postępowania w pierwszej instancji;
- obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami postępowania odwoławczego.